

Ἄλγουν ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ ἀνθρώπων τοὺς ὄποίους ποτὲ δὲν ἔγνωρισκ, ἀλλὰ διύτι ἀνελογίζει μηνὸς ὅτι καὶ τὰ ἴδια μοῦ δόται καὶ τὰ τῶν τέκνων μου θὰ παραχωθῶσιν εἰς μίαν γωνίαν τοῦ νεκροταφεῖου ἐκείνου» — οἱ γέοι φίλοι μου ἡσαν ἐγκατεστημένοι ἐις Νεαπόλει διαμένοντες προσωρινῶς μακρὰν αὐτῆς δι' ὑποθέσεις των· ἐν δὲ τῷ πολυυκνόδρῳ τῆς Νεαπόλεως ἐπετράπη ἀπό τινων δεκαετηρίδων ωὸς χρηγηθῆ κηπάριόν τι διὰ τοὺς σχισματικοὺς· Γραικοὺς, τῇ μεσολαβήσει τοῦ Ἀλβανοέλληνος στρατηγοῦ Λέκκα, πανισχύρου ποτὲ γενομένου ἐπὶ τῶν Βουρβόνων· «Ἄγαπητὰ τέκνα μου, προσέθηκεν ἀπευθυνθεὶς Ἐλληνιστὶ πρὸς αὐτά, ὅταν μοῦ κλείσητε τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς Νεάπολιν, στρεψάτε μ' ἐνα σταυρὸν ἀπλοῦν καὶ σεμνὸν τὸ μνῆμα μου καὶ, ἐπειτα, ἀφοῦ ἀνδρωθῆτε, ξεθάψατε τὰ κόκκαλά μου καὶ ὑπάγετε ἐμοῦ μετ' αὐτῶν εἰς τὴν Ἡπειρὸν διὰ νὰ τελειώσητε ἐκεῖ ἐστὶ τὰς ἡμέρας σας· καὶ ἀν ἄλλοι σᾶς διαφιλονεικήσωσι τῆς πατρίδος τὸ χῶμα, διαφιλονεικήσατε τὸ καὶ σεῖς πρὸς αὐτούς. . .» Ο γέρων ἐλάλει Ἐλληνιστὶ διότι ἡ στάντετο μὲν τὴν ἡθικὴν ἀνάγκην νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ καταβιβρῶσκον τὴν καρδίαν του ἑθνικὸν ἄλγος, ἀλλ' ἀφ' ἔτερου δὲν ἐπειθύμει νὰ συνταράξῃ τὰς ἐνώπιον του λεπτὰς καὶ ἀσθενεῖς ὑπάρξεις, τὰς δόποιας ἔβλεπεν ἡδη τοσοῦτον ἀφωσιωμένας εἰς τὸν διάλογόν μας, τοσοῦτον ἐνδιαφερομένας εἰς τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν θέαμα, περὶ παθῶν ἐρῶ τήσεων καὶ ἀνταπαντήσεων ἐπὶ ὥρας πολλὰς ἀνταλλασσομένων, ὥστε ἐφοβήθη μήπως ἡ συγκίνησις προστεθεῖσα εἰς τὸν κάματον τῆς ὁδοιπορίας ἐπηρεάσῃ ἐπικινδύνως τὴν ὑγείαν αὐτῶν. Ἐν τούτοις, μίχη τῶν ἐν τῷ ἡμετέρῳ δμήτῳ δεσποινῶν, θυγάτηρ ἡ κοινῶς τοῦ λαλοῦντος πρεσβύτου, δεκαεξάχετις περίπου τὴν ἕτην, ἐφαίνετο σχεδὸν ἐννοήσασα τὴν ἀποστροφὴν τοῦ πατρὸς διότι ἐνῷ πᾶσαι καὶ πάντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης διὰ τῆς προσοχῆς αὐτῶν τεθηπότες ἐτίμων τὸν ἡμέτερον διάλογον, ἐκείνη, εἰς ἓν κατὰ τύχην τότε προσέβλεψκ, ἡνέωγεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τοὺς ὀφθαλμούς της, ἐφ' ὃσον ἀπετείνετο ἡ φωνὴ τοῦ πατρὸς, τὸ χρῶμα αὐτῆς ἥλλοιώθη, ώς εἰς ὑπὸ τῶν σφρ